

Διαδικαστικός Προγραμματισμός

Βασίλης Παλιουράς
paliuras@ece.upatras.gr

Μηχανισμοί κλήσης συναρτήσεων

Τι θα τυπωθεί;

```
#include <stdio.h>
```

```
int myfun(int, int);
```

```
int main ( ) {
```

```
    int a = 3, b = 3;
```

```
    myfun(a, b);
```

```
    printf("main: a:%d b:%d\n", a, b);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

```
int myfun(int a, int b) {
```

```
    a++;
```

```
    b++;
```

```
    printf("myfun: a:%d b:%d\n", a, b);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

Κλήση συνάρτησης με αξία
(Call by value)

```
Python 3.8.0 Shell
File Edit Shell Debug Options Window Help
Python 3.8.0 (tags/v3.8.0:fa919fd, Oct 14 2019, 19:21:23) [MSC v.1916 32 bit (Intel)] on win32
Type "help", "copyright", "credits" or "license()" for more information.
>>> a = 3
>>> b = 5
>>> a, b = b, a
>>> a
5
>>> b
3
>>>
```

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    int a, b;

    a = 3 ;
    b = 5;

    printf("%d %d\n",a, b);

    a, b = b ,a ;

    printf("%d %d\n",a, b);

    return 0;
}
```

```
3 5
3 5
Process returned 0 (0x0)   execution time : 0.000 s
Press any key to continue.
_
```

Κλήση συνάρτησης κατ' αναφορά (call by reference)

- πρότυπο:

```
void swap(int * a_ptr, int *b_ptr);
```

- κλήση: `swap(&value1, &value2);`

1. Η συνάρτηση επενεργεί **απευθείας στις θέσεις μνήμης** των μεταβλητών που χρησιμοποιούνται ως πραγματικά ορίσματα.
2. **Δεν** δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα των δεδομένων.
 - Ισχύει για τις διευθύνσεις;
3. Στη C, ουσιαστικά, υλοποιείται ως κατ' αξία πέρασμα διευθύνσεων.

Ορισμός συνάρτησης swap()

```
void swap(int * a_ptr, int * b_ptr) {  
    int temp ;  
    temp = *b_ptr ;  
    *b_ptr = *a_ptr ;  
    *a_ptr = temp ;  
    return ;  
}
```

Παράδειγμα χρήσης κλήσης κατ' αναφορά

```
#include <stdio.h>
void swap (int *, int *);

int main ( ) {
    int value1 = 5;
    int value2 = 3;

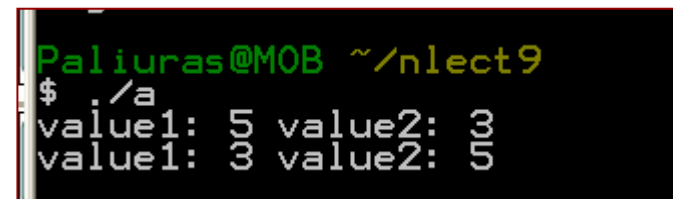
    printf("value1: %d value2: %d\n",
           value1, value2);

    swap (&value1, &value2) ;

    printf("value1: %d value2: %d\n",
           value1, value2);

    return 0;
}
```

```
void swap(int *a_ptr, int *b_ptr)
{
    int temp;
    temp = *a_ptr ;
    *a_ptr = *b_ptr ;
    *b_ptr = temp ;
    return ;
}
```



```
Paliuras@MOB ~/nlect9
$ ./a
value1: 5 value2: 3
value1: 3 value2: 5
```

Μερικές διαφορές

- Μηχανισμός κλήσης κατ' αξία (call by value)
 - δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα των τιμών των ορισμάτων
 - Αν τα ορίσματα έχουν μήκος πολλών bytes, επιβαρύνεται η εκτέλεση.
 - Η συνάρτηση δεν μπορεί να αλλάξει τις τιμές ορισμάτων στο σημείο κλήσης.
- Μηχανισμός κλήσης με αναφορά (call by reference)
 - δεν δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα τιμών,
 - μόνο των διευθύνσεων !!!
 - η συνάρτηση ενημερώνεται για τη θέση μνήμης στην οποία είναι αποθηκευμένο ένα όρισμα.
 - μπορεί να είναι ταχύτερο
 - είναι δυνατόν να αλλάξουν οι τιμές ορισμάτων στο σημείο κλήσης.
 - χρειάζεται προσοχή, μπορεί να γίνει εκ παραδρομής.
 - Είναι ένας τρόπος να επιστρέψω περισσότερες από μία τιμές
 - Για τη C, καταχρηστικά λέγεται έτσι: επί της ουσίας υλοποιείται ως κατ' αξία πέρασμα δεικτών.


```
#include <stdio.h>
```

Δείκτες σε ακέραιο

```
void sumdiff(int, int, int *, int *);
```

```
int main( )
```

```
{  
int a = 3, b = 4 ;  
int sum;  
int diff;
```

Διευθύνσεις των μεταβλητών που
θα αλλάξουν τιμές

```
sumdiff(a,b, &sum, &diff);
```

```
printf("%d %d\n", sum, diff);
```

```
return 0;
```

```
}
```

Η s αρχικοποιείται στην τιμή &sum

```
void sumdiff(int a, int b, int *s, int *d) {
```

```
*s = a + b;
```

```
*d = a - b;
```

```
return ;
```

```
}
```

Αλλάζουν τιμές τα **περιεχόμενα** των
θέσεων με **διευθύνσεις** s, d.

Στη sumdiff()
ορίζονται **νέες**
μεταβλητές a, b

Οι a,b της
main() είναι
διαφορετικές
μεταβλητές

Εμβέλεια ονομάτων

```
int i, k ;
```

```
main () { int i, m; }
```

```
int f1 () {int i, j;}
```

```
int f2 () {int n;}
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int f1(int);
```

καθολική

```
int i = 5;
```

Τι θα γίνει αν αφαιρεθεί
το /* */ από τη δήλωση;

```
int main(int argc, char *argv[])
{
```

```
    /*int i = 2;*/
    int k = 1;
    i++;
```

τοπική

```
    f1(i);
    f1(k);
    system("PAUSE");
    return 0;
```

```
}
```

καθολική i

```
int f1(int m) {
    printf("%d\n", m+i);
    return 0;
```

Τοπική m

```
}
```

Διάρκεια ζωής μεταβλητής

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void function (void);
void function1 (void);
int main () {

    function1();
    function ( ) ;
    function1 ( ) ;
    function ( ) ;

    return 0;
}

void function1() {
int j = 0;
    j++;
    printf("function1, j: %d at %X\n", j, &j);
}

void function ( ) {
int i ;
    i++ ;
    printf("function, i: %d at %X\n", i, &i);
    printf("%d\n", i);
}
```

Η τοπική μεταβλητή
i δεν αρχικοποιείται!

Τι βγαίνει εδώ;

i, *j*, είναι τοπικές μεταβλητές

Διάρκεια ζωής: όσο εκτελείται
η συνάρτηση

Η θέση μνήμης επαναχρησιμοποιείται

Διάρκεια μεταβλητής (2)

```
void function1 (void);
void function2 (void);
void function(void);
main ( ) {
    function();
    function1( ) ;
    function2( ) ;
    function1( ) ;
    function2( ) ;
    function1( ) ;
    function2( ) ;
}
void function() {
int k = 0;
}
void function1( ) {
int i;
    i++;
    printf("f1:%d\n", i);
}
void function2( ) {
int j;
    j++;
    printf("f2:%d\n", j);
}
```

Αν η κλήση της function1() γίνεται
εναλλάξ με την function2(), η
συμπεριφορά αλλάζει...

Εμφανίζονται εξαρτήσεις
(είναι δυνατόν να ...)

```

void function1 (void);
void function2 (void);

main ( ) {
    function1( ) ;
    function2( ) ;
    function1( ) ;
    function2( ) ;
    function1( ) ;
    function2( ) ;
}
void function1 ( ) {
int i = 0;
    i++;
    printf("f1:%d\n", i);
}
void function2 ( ) {
int j = 0;
    j++;
    printf("f2:%d\n", j);
}

```

Λύση;;;

Αρχικοποιώντας τις μεταβλητές
κάθε φορά που καλείται η συνάρτηση,
οι τοπικές μεταβλητές μηδενίζονται κάθε
φορά που καλείται η συνάρτηση.

```

void function1 (void);
void function2 (void);

main ( ) {
    function1( ) ;
    function2( ) ;
    function1( ) ;
    function2( ) ;
    function1( ) ;
    function2( ) ;
}
void function1 ( ) {
static int i = 0;
    i++;
    printf("f1:%d\n", i);
}
void function2 ( ) {
static int j = 0;
    j++;
    printf("f2:%d\n", j);
}

```

Η λέξη κλειδί **static**
σε δηλώσεις τοπικών
μεταβλητών

static: ο χώρος μνήμης της
μεταβλητής δεν αποδεσμεύεται
όταν ολοκληρωθεί μια εκτέλεση
της συνάρτησης.

Άλλη χρήση της **static**: Ορισμός εμφάνισης αρχείου

- αρχείο πηγαίου κώδικα: code1.c

```
int func (int);  
void report(void);
```

```
main () {
```

```
int i ;
```

```
for ( i=0; i< 5; i++)
```

```
    printf("%d\n", func(i));
```

```
report();
```

```
}
```

- αρχείο πηγαίου κώδικα: code2.c

```
static int sum = 0;
```

```
int func(int k) {
```

```
int i;
```

```
for (i=0;i<5; i++)
```

```
    sum += k ; /* sum = sum + k */
```

```
return 2 * k;
```

```
}
```

```
void report() {
```

```
    printf("%d\n", sum);
```

```
}
```